

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8C/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114214943
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5114214943.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. XXXX/X, C., štátny občan ČR, právne zastúpený: JUDr. Evou Káčerovou, advokátkou so sídlom P. O. Hviezdoslava 6, Žilina, proti žalovanej: E. B., F. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., E. XXXX/XX, štátna občianka SR, právne zastúpená: JUDr. Dušanom Chlapíkom, advokátom so sídlom Sládkovičova 167/13, Žilina, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo vzťahu k nehnuteľným veciam nachádzajúcim sa v Českej republike, a to nehnuteľnosti zapísanej v katastri nehnuteľnosti Katastrálneho úradu pre Stredočeský kraj, katastrálne pracovisko Kladno, evidovanú na LV č. XXXXX pre k.ú. Kladno – dvojizbový byt č. XX, B. X. H. v obytnom dome súp. č. XXXX B. I. H. J. XXXX/XX v Kladne, postavenom na parcele G. J. XXXX – zastavané plochy a nádvoría o výmere 950 m² vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a pozemku v podiele 422/47297-in, zastavuje.

Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej, zaniknuté rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/183/2010-31 zo dňa 3.5.2011, právoplatný dňa 16.5.2011 o rozvode manželstva, nasledovne:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi z titulu úplného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 3.109,38 Eur, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamieta.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

Slovenská republika má voči žalobcovi nárok na náhradu trov štátu v rozsahu 50 %.

Slovenská republika má voči žalovanej nárok na náhradu trov štátu v rozsahu 50 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 2.5.2014 domáhal, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej tak, že dvojizbový byt v katastrálnom území Kladno, Česká

republika a hnutelné veci predstavujúce vybavenie Optiky Nova a zariadenia domácnosti prikáže do výlučného vlastníctva žalovanej. Do výlučného vlastníctva žalobcu žiadal prikázať nehnuteľnosť v katastrálnom území C. – trojizbový byt č. 46, v obytnom dome so súp. č. XXXX B. I. E. K. C., hnutelné veci – fokometer a vzduchový ohrievač a PD meter a osobný automobil L. M., N. J. XXX B. I. O. K. C.. Ďalej navrhol, aby súd žalobcu zaviazal na zapltenie sumy 1.680,- Eur za garáž a polovicu hodnoty hnutelných veci. Zároveň žiadal, aby súd žalovanú zaviazal na úhradu polovice všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti a hnutelných veci určených znaleckým posudkom. Okrem toho si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že strany sporu v priebehu manželstva nadobudli dvojizbový byt v Kladne číslo 64, v obytnom dome súp.č. 3112 evidovaným na LV č. XXXXX, D. P. J. XX, K. K. XX B. X.H., P. Q. R. R.. XXXX B. I. E. K. C., hnutelné veci tvoriace zariadenie bytu v Žiline a predstavujúce optometrické pomôcky a náradie, ako aj tovar predstavujúci vybavenie predajne – optiky, užívacie právo na garáž č. 304 na Obežnej č. 5815 v Žiline na dobu 40 rokov, pôžičku v sume 3.319,- Eur na nákup zariadenia do prevádzky Optika Nova v roku 1998 od E. K., ktorá nie je splatená. Okrem toho strany nadobudli za trvania manželstva motorové vozidlo zn. L. M., rok výroby 1998. Žalobca uviedol, že žalovaná po rozvoze manželstva užíva byt v Žiline, garáž, všetky hnutelné veci okrem fokometra, vzduchového ohrievača a PD merača, ktoré ostali v užívaní žalobcu. Po rozvoze manželstva nedošlo medzi stranami k vyporiadaniu BSM dohodou.

3. Dňa 7.7.2014 doručila žalovaná vyjadrenie k žalobe (č.l. 15), v ktorom uviedla, že s návrhom žalobcu nesúhlasí. Poukázala na to, že návrh vo vzťahu k hnutelným veciam neobsahuje ich nadobúdaciu cenu a rok nadobudnutia, no má záujem sa so žalobcom vyporiadať. Za nelogický považovala návrh na vyporiadanie nehnuteľnosti, nakoľko byt v Kladne užíva a užíval výlučne žalobca, nikdy nebol v užívaní žalovanej. Byt v Žiline nadobudla žalovaná z vlastných finančných prostriedkov v čase, keď nemohol žalobca ako občan ČR nadobúdať nehnuteľnosti v SR a bol z trvalého pobytu na Slovensku odhlásený. K tomuto bytu navrhla, aby bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobcu s povinnosťou vyplatiť žalovanú sumou 45.000,- Eur. Garáž strany sporu za trvania manželstva nevlastnili, a tak nemôže byť predmetom vyporiadania. K pôžičke z roku 1998 žalovaná uviedla, že o nej nevie, žalobca jej existenciu nepreukázal a zároveň je premičaná. K užívaniu osobného motorového vozidla konštatovala, že ho neužíva, nakoľko jej žalobca nie je ochotný dať kľúče. Uvedené motorové vozidlo má hodnotu 1.400,- Eur a súhlasí s jeho prikázaním žalobcovi.

4. V doplnení vyjadrenia doručeného dňa 3.2.2015 (č.l. 26) po zmene právneho zástupcu žalovaná uviedla, že hnutelné veci, ktoré slúžia na výkon povolania jedného z manželov nepatria do BSM. Zdôraznila, že do BSM patrí motorové vozidlo a zariadenie domácnosti. Žiadala, aby žalobca doplnil návrh na vyporiadanie BSM o hodnotu a opis vecí tvoriacich zariadenie domácnosti v byte v Žiline a v byte v Kladne.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 9.2.2015, na ktorom vec prejednal za účasti strán sporu a ich zástupcov. Na pojednávaní súd vypočul strany sporu a pojednávanie odročil na 23.3.2015. Uvedené pojednávanie z dôvodu práceneschopnosti právnej zástupkyne žalobcu odročil na neurčito. Následne súd vytýčil pojednávanie na 20.4.2015, na ktorom opätovne vypočul strany sporu a ich právnych zástupcov. Súd pojednávanie odročil na neurčito za účelom zisťovania zostatku na účte žalobcu ku dňu rozvodu manželstva a následne vo veci opakovane nariadil pojednávanie na 21.10.2015, ktoré na žiadosť právnej zástupkyne odročil na neurčito.

6. Po zmene zákonného sudcu súd nariadil vo veci pojednávanie na 12.3.2018, na ktorom strany sporu oboznámil s predbežným právnym posúdením veci a poskytol priestor na vyjadrenie vo veci. Za účelom preukázania sporných skutočností súd pojednávanie odročil na deň 2.5.2018. Na tomto pojednávaní poskytol priestor stranám a ich zástupcom a pojednávanie odročil za účelom ocenenia hodnoty podniku žalovanej na neurčito.

7. Po nariadení znaleckého dokazovania žalovaná neposkytovala znalcovi potrebnú súčinnosť, a tak k vyhotoveniu znaleckého posudku došlo až v roku 2020, kedy znalecká organizácia INTERAUDIT BENETIP, s.r.o. súdu predložila znalecký posudok č. 3/2020 (č.l. 288).

8. Po doručení znaleckého posudku stranám a márnom uplynutí lehoty na vyjadrenie, súd nariadil pojednávanie na 2.11.2020, ktoré z dôvodu práceneschopnosti právnej zástupkyne žalobcu na 8.2.2021, ktoré z dôvodu protipandemických opatrení odročil na 7.4.2021 a následne z totožných dôvodov na 31.5.2021, ktoré na žiadosť právnej zástupkyne žalobcu odročil na 11.8.2021.

9. Na pojednávaní dňa 11.8.2021 strany sporu oznámili, že žiadajú o krátky časový priestor na mimosúdne rokovania, a tak súd pojednávanie odročil na 18.8.2021. Dňa 17.8.2021 (č.l. 413) oznámila právna zástupkyňa žalobcu, že k dohode nedošlo, a tak zasiela špecifikáciu a zoznam huteľných vecí, ktoré strany nadobudli za trvania BSM, časť huteľných vecí predstavuje optometrické prístroje a príslušenstvo, ktorú sú užívané v rámci podnikania, druhá časť predstavuje zariadenie bytu na Vlčincoch, ktoré bolo nadobudnuté v období od roku 1976 do roku 2006.

10. Na pojednávaní dňa 18.8.2021 súd vec prejednal za účasti strán sporu a ich zástupcov. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní namietal, že zoznam predložený žalobcom nezodpovedá skutočnému stavu a že nadobúdacie ceny uvedené v zozname nie sú reálne, odrážajú iba snahu žalobcu získať výplatok z BSM. Čo sa týka huteľných vecí tvoriacich zariadenie bytu v Žiline, tie sú bez hodnoty, uložené v garáži a navrhol prikázať týchto vecí žalobcovi. Právny zástupca žalovanej žiadala do masy BSM zahrnúť aj byt v Kladne a zotrval na tom, že v danej veci má súd právomoc. Právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na tom, že žiada, aby do BSM bol zaradený byt na Vlčincoch a vklad na oddelený majetok žalovanej – garáž, vo výške 124.000,- Sk. Ďalej vnos žalobcu v sume 588,- Eur a vykonať znalecké dokazovanie za účelom ohodnotenia huteľných vecí. Rovnako žiadala do masy BSM zaradiť aj byt v Žiline a k jeho hodnote vykonať oceňovanie. Súd pojednávanie odročil za účelom poskytnutia časového priestoru žalovanej na vyjadrenie sa k zoznamu huteľných vecí na 3.11.2021.

11. Dňa 30.8.2021 doručil právny zástupca žalovanej súdu vyjadrenie (č.l. 428), v ktorom uviedol, že žalobca od mája roku 2010 nežil so žalovanou v spoločnej domácnosti a tiež s ňou prestal spolupracovať, a tak nemohol mať vedomosť o podnikateľskej činnosti a podnikateľskom majetku žalovanej. K rozvodu došlo právoplatnosťou ku dňu 16.5.2011. Z tohto dôvodu je súpis vecí iba subjektívnym a účelovým názorom žalobcu v snahe ovplyvniť hodnotu vyporiadacieho podielu vo svoj prospech. Čo sa týka huteľných vecí zdôraznil, že žalobca nedokázal v priebehu sporu ani v žalobe ani vo vyjadrení zo dňa 17.8.2021 dôsledne špecifikovať huteľné veci, rok nadobudnutia ako aj hodnotu huteľných vecí. Žalovaná poukázala na zákonnú povinnosť archivovať účtovné doklady v lehote 10 rokov až do roku 2018, kedy sa skrátila na 5 rokov. K veciam nadobudnutým v rokoch 1992 až 2000 uviedla, že časť týchto vecí si pred zánikom manželstva zobral žalobca (ručné náradie a ďalšie huteľné veci). Žalovaná namietala aj tvrdenie o nadobúdacích cenách a poukázala na ich reálnu nadobúdaciu cenu, ktorá je polovičná. O týchto skutočnostiach doložila aj faktúry. Rovnako tvrdila, že napríklad búriaci automat KAPPA stál podľa faktúry 17.910,- Eur, podľa žalobcu 45.000,- Eur. Zdôraznila, že ide o majetok patriaci do podnikania žalovanej. Rovnako nábytok v prevádzkach patrí do podnikateľskej činnosti, pričom bol viackrát menený s ohľadom na opotrebenie. Samotné označenie nábytku s určením súhrnnej nadobúdacej a zostatkovej hodnoty je na účely konania irelevantné. Nesúhlasila so zaradením tovaru ako položky č. 25 do masy BSM, pretože tovar bol priebežne predávaný a navyše, nie je dostatočne špecifikovaný. K zostatkovej hodnote motorového vozidla zn. L. M. uviedla, že s ohľadom na vek opotrebenie je jej výška 1.500,- Eur. Zotrvala na argumentácii o nedostatočnej špecifikácii huteľných vecí, ich nadobúdacej a zostatkovej hodnote ako aj preukázaniu, že ku dňu rozvodu manželstva existovali.

12. Na žiadosť právnej zástupkyne žalobcu súd pojednávanie zo zdravotných dôvodov na strane právnej zástupkyne žalobcu odročil na 24.11.2021. Pojednávanie dňa 24.11.2021 sa neuskutočnilo z dôvodu evakuácie súdu pre nahlásenie bomby v budove súdu. Na základe týchto skutočností súd pojednávanie odročil na 20.12.2021, na ktorom súd vec prejednal a rozhodol za účasti žalobcu a právnych zástupcov strán sporu. Žalobca na výslovnú výzvu súdu uviedol, že titulom vyporiadania BSM požaduje celkovo sumu 150.000,- Eur, a to 50.000,- Eur titulom vyporiadania bytu na Vlčincoch a sumu 100.000,- Eur titulom vyporiadania z podnikania žalovanej. S návrhu žalobcu zástupca žalovanej nesúhlasil a navrhol, aby žalovanej bola uložená povinnosť vyplatiť žalobcu z hodnoty započítanej titulom zápočtu do Zmluvy o prevode užívacieho práva, t.j. sumy 3.129 Eur. S ohľadom na rozdielnosť právnych názorov súd opätovne zhrnul, čo patrí do masy BSM a čo súd považuje za vnos do BSM na základe vykonaného dokazovania. Po vzájomných vyjadreniach strán sporu súd ustálil hodnotu vecí patriacich do BSM. Právna zástupkyňa žalobcu opätovne žiadala ako vnosi do BSM započítať prostriedky na kúpu garáže v oddelenom vlastníctve žalovanej - sumu 124.000 SK, t.j. suma 4.116,05 Eur. Ako vnos na kúpu

bytu žiadala započítať sumu 692,16 eur, čo odvodila zo zmluvy o prevode vlastníctva k spornému bytu. Zariadenie domácnosti navrhovala oceniť sumou 2.080 Eur, pričom polovica z tejto sumy činí sumu 1.040 Eur. Okrem toho navrhla doplnenie znaleckého dokazovania ocenením podniku žalovanej a žiadala, aby bol realizovaný tak, aby bol prizvaný aj na obhliadku podniku žalovanej, za účasti znalca a prípadne protistrany, nakoľko žalobca by sa vedel dôvodne vyjadriť k tomu, aké zariadenie a zabezpečenie prevádzky, resp. podnikania žalovanej bolo zabezpečené ešte za trvania manželstva. Súd tento návrh na doplnenie znaleckého dokazovania zamietol ako nedôvodný a zdôraznil, že žalobca po doručení znaleckého posudku v apríli roku 2020 nepodal k znaleckému posudku vyjadrenie a ani návrh na doplnenie znaleckého dokazovania, a tak považuje návrh za nehospodárny a oneskorený.

13. Súd následne opustil v zmysle § 204 CSP od oboznamovania s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisu, nakoľko tie boli stranám sporu doručované a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

14. Podľa ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ), v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

15. Podľa ust. § 148 ods. 1 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

16. Podľa ust. § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

17. Podľa ust. § 149 ods. 2 OZ, ak dôjde k vyporiadaniu dohodou, sú manželia povinní vydať si na požiadanie písomné potvrdenie o tom, ako sa vyporiadali.

18. Podľa ust. § 149 ods. 3 OZ, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

19. Podľa ust. 149 ods. 4 OZ, ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

20. Podľa ust. § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

21. Podľa § 5 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, vecné práva k nehnuteľnostiam i k hnutelným veciam sa spravujú, pokiaľ v tomto zákone alebo v osobitných predpisoch nie je ustanovené inak, právom miesta, kde je vec.

22. Podľa článku 24 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, výlučnú právomoc majú tieto súdy členského štátu bez ohľadu na bydlisko účastníkov v konaniach, ktorých predmetom sú vecné práva k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, súdy členského štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza.

23. Podľa § 9 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobný návrh na vyporiadanie BSM po rozvode manželstva bol doručený súdu dňa 2.5.2014. Manželstvo žalobcu a žalovanej bolo uzavreté 14.10.1972 v Žiline a rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 14C/183/2010, právoplatným dňa 16.5.2011. Zánikom manželstva rozvodom zaniklo aj bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Po rozvode manželstva sa žalobca so žalovanou nedohodli na vyporiadaní BSM, preto žalobca podal voči žalovanej žalobu na súd. Z uvedeného vyplýva, že bola zachovaná 3-ročná lehota na podanie návrhu na vyporiadanie BSM v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného súd konštatuje, že žaloba bola podaná dôvodne, pretože sporové strany sa po rozvode manželstva nedohodli na vyporiadaní majetku patriaceho do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a preto na základe žaloby žalobcu muselo byť vyporiadanie realizované súdom.

25. Predmetom dokazovania a právneho posúdenia súdu bolo, aký majetok skutočne patrí do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a následne určenie jeho hodnoty ku dňu vyporiadania. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že do masy BSM patria nehnuteľné veci – trojizbový byt na ulici E. J. XX v Žiline a dvojizbový byt v Kladne. Do masy BSM žiadal zaradiť aj hnuťelné veci predstavujúce optometrické prístroje a pomôcky a tovar v prevádzke Optika Nova v Dome služieb na K., B. I. S., K. H. C.. Ďalej zariadenie bytu na ul. Martinská – dvojlôžková posteľ, nočné stolíky, komoda, závesné police, dvojdielna skriňa, obývací stena a pod. bez bližšej špecifikácie, t.j. bez uvedenia nadobúdacej a zostatkovej ceny, bez dostatočnej špecifikácie tak, aby ich označenie bolo nezameniteľné a rozhodnutie súdu vykonateľné. Okrem toho žiadal do masy BSM započítať pôžičku vo výške 3.319,- Eur z roku 1998 od fyzickej osoby E. K. a vlastnícke právo ku garáži č. 304 na ulici Obežnej v Žiline.

26. Prioritne súd s ohľadom na otázku právomoci, skúmal, či má právomoc týkajúcu sa posúdenia majetku patriaceho do BSM, ak ide o nehnuteľnosť v Českej republike. Súd má za to, že nehnuteľnosť zapísaná v katastri nehnuteľnosti Katastrálneho úradu pre Stredočeský kraj, katastrálne pracovisko Kladno, evidovaná na LV č. XXXXX pre k.ú. Kladno – Q. P. J. XX, B. X. podlaží v obytnom dome súp. č. XXXX B. I. H. J. XXXX/XX v Kladne, postavenom na parcele G. J. XXXX – zastavané plochy a nádvoria o výmere 950 m² vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a pozemku v podiele 422/47297-in, nespadá do jurisdikcie slovenského súdu v zmysle § 5 zákona č. 97/1963 Zb., rovnako v zmysle článku 24 Nariadenia č. 1215/2012 v spojení s § 9 CSP, a tak konanie zastavil. V tomto smere poukazuje na právny názor Okresného súdu Bratislava II vo veci sp.zn. 18C/254/2012, ktorý potvrdzuje vyššie uvedené: „Z uvedeného je zrejmé, že právomoc slovenského súdu v konaní o majetkových právach, ktorým konaním je nepochybne aj konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, je daná len v prípade, že odporca má na území Slovenskej republiky tento majetok, bez ohľadu na jeho bydlisko.“ Konanie o vyporiadanie BSM je majetkový spor, a na posúdenie právomoci je preto nevyhnutné skúmať, v ktorom štáte sa daný majetok nachádza. Ak sa majetok nachádza na území Slovenskej republiky potom má slovenský súd právo v tejto veci konať a rozhodnúť. Ak by sa však majetok patriaci do BSM nachádzal v inom štáte, musel by náš súd postupovať podľa § 9 Civilného sporového poriadku a konanie zastaviť pre nedostatok svojej právomoci. K rovnakému záveru súd dospel aj aplikáciou Nariadenia č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, nakoľko v zmysle článku 24 nemá právomoc ak ide o nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v inom členskom štáte.

27. Z výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. C. (č.l. 141) vyplýva, že evidenčne je ako výlučný vlastník nehnuteľností – bytu č. 46 v obytnom dome so súp.č. 1620 pre k.ú. C. evidovaná žalovaná. Žalovaná v priebehu sporu tvrdila, že byt bol síce zakúpený za trvania manželstva, avšak do jej výlučného vlastníctva. Zo žalovanou predloženého čestného prehlásenia žalobcu zo dňa 13.12.1995 v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. (č.l. 58) vykonaného na notárskom úrade JUDr. Ľudmily Martincovej vyplýva, že žalobca po poučení o trestno-právnych následkoch nepravdivých údajov v tomto vyhlásení vyhlásil, že súhlasí, aby byt č. M./XX K. C., B. I. E. XX, kúpila jeho manželka E. B. vlastníckych finančných prostriedkov, ktoré získala darovaním a nebude patriť do BSM. Žalobca v konaní opakovane argumentoval, že tak učinil v roku 1995 z obavy o situáciu, ktorá bola po rozpade Československa, kde občania ČR mali, alebo cudzí štátni občania nemohli nadobúdať nehnuteľnosti do svojho vlastníctva, resp. žalobca bol v tomto smere informovaný. Žalobca v konaní nepreukázal svoje tvrdenia a namietal pravdivosť vlastného čestného vyhlásenia, ktoré vykonal pred notárom po poučení o trestnoprávných

následkoch nepravdivých údajov. Súd teda mal za to, že žalovaná na rozdiel od žalobcu uniesla dôkazné bremeno a preukázala, že byt nadobudla síce za trvania manželstva, no v zmysle čestného prehlásenia žalobcu ho nadobudla do svojho výlučného vlastníctva. Na základe uvedeného súdu byt v Žiline nezahrnul do masy BSM. Zahrnul doň iba vnosi tvoriace finančné investície na jeho zakúpenie, a to v celkovej sume 20.852,- Sk (3.128,- Sk + 17.724,- Sk), t.j. 692,16 Eur. Žalobca tvrdil, že k predmetnému čestnému prehláseniu pristúpil z obavy, že ako občan Českej republiky nemôže nadobúdať na Slovensku nehnuteľnosti a tiež, že jednotlivé splátky boli uhrádzané zo spoločných prostriedkov manželov. Súd považoval v konaní za preukázané, že kúpna cena za byt bola uhradená z prostriedkov BSM, nakoľko v konaní bolo preukázané, že žalobca pracoval v podniku žalovanej ako spolupracujúca osoba a následne ako rodinný príslušník, pričom príjem z podnikania predstavoval súčasť masy BSM a z tohto príjmu nadobúdali strany majetok. Súd považoval za nesporné, že žalobca súhlasil s nadobudnutím bytu v Žiline do výlučného vlastníctva žalovanej, no sumu 692,16 Eur považoval za vnos zo spoločných prostriedkov na oddelený majetok žalovanej. Výška kúpnej ceny ako aj spôsob jej úhrady vyplýva zo zmluvy č. 1620/12/046/96 o prevode vlastníctva bytu (č.l. 59-62).

28. Z výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. C. (č.l. 176) vyplýva, že žalovaná nadobudla garáž v hromadných garážach na parc.č. XXXX/X so súp. č. XXXX v k.ú. C. na základe Kúpnej zmluvy č. 3014/2011 v spojení so zmluvou o zriadení záložného práva. Súd mal za preukázané, že Zmluvou o prevode užívacieho práva č. 67/10/98 (č.l. 181) zo dňa 28.2.1998 uzavrela žalovaná zmluvu, ktorej predmetom bolo užívacie právo na garáž č. 051 vo výške 124.154,- Sk, t.j. 4.121,16 Eur (žalobca žiadal započítať sumu 124.000,- Sk) na dobu 40 rokov. Následne žalovaná uzavrela dňa 29.4.2011 uzavrela so s predávajúcim – Garáže Vlčince, s.r.o. kúpnu zmluvu č. 304/2011 (č.l. 165), ktorej predmetom bol prevod garáže č. 304, pričom kúpna cena predstavuje sumu 5.121,32 Eur, z toho na základe dohody o započítaní sa na kúpnu cenu započíta suma 3.129,09 Eur. Zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 1.992,23 Eur bude uhradená v 12-tich splátkach po 153,25 Eur mesačnej počnúc od 15.6.2011 do 15.5.2012. Pri podpise kúpnej zmluvy kupujúci uhradil zálohu na kúpnu cenu vo výške 153,23 Eur. Podľa dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve č. 304/2011 došlo k zmene údajov predávajúceho a kupujúceho. Na základe rozhodnutia Okresného úradu Žilina, katastrálneho odboru č.vkladu V 2881/2011 zo dňa 11.11.2014 bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej na LV č. XXXX pre k.ú. C. – nebytový priestor – garáž č. 304. Dňom povolenia vkladu nadobudla žalovaná vlastnícke právo ku garáži, t.j. dňom 11.11.2014, čo je tri roky po rozvode manželstva. Garáž č. 304 tak patrí do výlučného vlastníctva žalovanej, nakoľko tá ju nadobudla po rozvode manželstva. Žalobca žiadal ako vnos do výlučného majetku žalovanej započítať sumu 124.000,- Sk, t.j. 4.116,05 Eur titulom úhrad vykonaných na kúpu garáže za trvania manželstva, a to z finančných prostriedkov patriacich do BSM. Uvedený vnos mal predstavovať sumu uhradenú pri uzavretí zmluvy o prevode užívacieho práva. V zmysle zmluvy išlo o sumu 124.154,- Sk, žalobca žiadal započítať sumu 124.000,- Sk, čo považoval súd za dôvodné a preukázané, nakoľko je zřejmé, že za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov patriacich do BSM (nakoľko sa opak v konaní nepreukázal) strany sporu hradili poplatky za užívanie garáže, ktoré boli v sume 3.129,09 Eur započítané na kúpnu cenu. Rovnako sumu 153,23 Eur bola uhradená ešte za trvania manželstva, pri podpise zmluvy dňa 29.4.2011. Žalobca tvrdil a zo zmluvy o prevode užívacieho práva vyplýva, že odplata predstavovala sumu 124.154,- Sk, pričom súd má za to, že táto suma bola uhradená z prostriedkov BSM, pričom následne bolo započítaná na kúpnu cenu za garáž, t.j. oddelený majetok žalovanej, a tak predstavuje vnos z majetku patriaceho do BSM na oddelený majetok žalovanej. Žalobca si z tejto sumy uplatnil nárok na započítanie sumy 124.000,- Sk, čo mal súd za dôvodné.

29. Z výpisu zo živnostenského registra (č.l. 139) mal súd za preukázané, že žalobca má živnosť v maloobchode s hotovými optickými zdravotníckymi pomôckami od 1.7.2012, t.j. po rozvode manželstva. Žalovaná (č.l. 140) vykonáva v zmysle výpisu zo živnostenského registra živnosť s predmetom podnikania – očná optika od 19.10.1992, pričom živnostenské oprávnenie bolo do súčasnosti iba rozšírené, v oblasti očnej optiky k zmene nedošlo.

30. Žalobca v priebehu sporu tvrdil, že po celú dobu trvania manželstva žalobca a žalovaná podnikali spoločne, spočiatku žalobca ako spolupracujúca osoba, následne iba ako rodinný príslušník. Opakovane uvádzal, že po revolúcii odišiel pracovať do Nemecka, aby zabezpečil finančný kapitál, ktorý bol následne investovaný do podnikania vedeného na meno žalovanej. Súd mal za to, že žalobca skutočne za trvania manželstva spolupracoval so žalovanou, ktorá uvedené potvrdila, no zároveň uviedla, že evidenčne bol ako občan Českej republiky evidovaný ako nezamestnaný. Súd má za nesporné, že na príjmoch z podnikania sa nepriamo podieľal aj žalobca, avšak je zřejmé, že živnosť a podnikanie bolo vedené

výlučne na žalovanú. Príjem z podnikania však tvoril za trvania manželstva masu BSM. Predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov môžu byť aj iné majetkové hodnoty ako obchodný podiel alebo podnik za predpokladu, že bol nadobudnutý za trvania manželstva z prostriedkov patriacich do BSM, bez ohľadu na rozsah použitých prostriedkov z bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zdrojom tvorby bezpodielového spoluvlastníctva sú všetky príjmy, výnosy a iný majetok získaný počas trvania manželstva, s výnimkou tých príjmov, ktoré zákon výslovne vylučuje alebo ak nedošlo k dohode o zúžení rozsahu tohto majetku. To znamená, že ak podnikateľ získal svoj obchodný podiel z vecí nepatriacich do BSM (napríklad z peňazí získaných z dedičstva), obchodný podiel nepatrí do BSM. Ak ho ale získal napríklad za peniaze našetrované zo svojej mzdy, obchodný podiel patrí do BSM. V prípade sporu o tom, či vec, právo alebo iná majetková hodnota patrí do BSM je možné domáhať sa na súde žalobou o určenie. V prejednávanej veci však nebol predmetom BSM obchodný podiel žalobcu, ale hodnota podniku žalobcu. Podnikom sa rozumie súbor hmotných, ako aj osobných a nehmotných zložiek podnikania. K podniku patria veci, práva a iné majetkové hodnoty, ktoré patria podnikateľovi a slúžia na prevádzkovanie podniku alebo vzhľadom na svoju povahu majú tomuto účelu slúžiť. Podnik je teda hromadnou vecou, ktorá je možným predmetom prevodu, a teda aj bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom bezpodielového spoluvlastníctva je však podnik len vtedy, ak ide o podnik patriaci obidvom manželom ako podnikateľom. Najvyšší súd ČR v rozhodnutiach 22 Cdo 2545/2003 a 22 Cdo 2281/2006 zaujal názor, že cenu podniku (pokiaľ nebol vytvorený aj vynaložením oddelených prostriedkov podnikajúceho manžela) predstavuje kladný rozdiel medzi aktívami a pasívami podnikania manžela ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva, nakoľko nemožno opomenúť ani výdavky a záväzky podnikajúceho manžela, vzniknuté v súvislosti s jeho podnikaním, ktoré nemožno oddeľovať od podnikania, z ktorého má prospech aj druhý manžel. Ak sú výnosy z podnikania, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vložené späť do podnikania, ide o použitie prostriedkov bezpodielového spoluvlastníctva manželov na oddelený majetok jedného z manželov, avšak nemožno opomenúť, že vec, ktorá slúži len na podnikanie jedného z manželov, slúži aj na vytváranie ďalších výnosov, ktorými je bezpodielové spoluvlastníctvo manželov obohacované, ak sú tieto výnosy použité na spoločné účely. Podnikanie je teda treba chápať ako činnosť, z ktorej výnosy patria obidvom manželom a ktorá obvykle slúži aj na získavanie hodnôt patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Potom však nemožno opomenúť ani výdavky a záväzky podnikajúceho manžela, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho podnikaním. Pri vyporiadaní BSM je každý z manželov oprávnený požadovať, aby mu bolo uhradené, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo zo spoločného majetku bolo vynaložené na jeho ostatný majetok (§ 150 OZ). Majetok je súhrn majetkových hodnôt (vecí, pohľadávok, iných práv a hodnôt oceneľných peniazmi) patriacich určitému subjektu. Za majetok manžela je treba považovať aj jeho podnik a preto je podnikajúci manžel povinný nahradiť prostriedky vynaložené zo spoločného majetku na jeho podnik, aj keď tieto prostriedky v rámci podnikania investoval do cudzej veci (napr. do zriadenia prevádzkarne v objekte, ktorého je nájomcom). Aj tu je potrebné prihliadnuť na to, že táto investícia slúžila na zárobkovú činnosť, rozmnožujúcu spoločný majetok manželov a preto nemožno od podnikajúceho manžela požadovať, aby vrátil do BSM celú jej výšku bez ohľadu na stav aktív a pasív jeho podnikania. V tomto smere súd poukazuje aj na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1052/2004. NS ČR v ňom uvádza, že v porovnaní so zamestnaneckým pomerom je podnikanie rizikovejším zárobkovým spôsobom, a to už len preto, že podnikateľ musí okrem svojej práce vynaložiť aj materiálne a iné náklady. Pre BSM má podnikanie manžela významný ekonomický dopad nielen ako jeho zdroj, ale ovplyvňuje tiež jeho rozsah: veci slúžiace výkonu povolania – resp. podnikania manžela sú jeho oddeleným majetkom a tiež neúspešné podnikanie môže mať vplyv na rozsah BSM. Podľa § 147 OZ pohľadávka veriteľa len jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť pri výkone rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Preto tiež § 148a ods. 1 OZ vyžaduje súhlas druhého manžela k prvému použitiu spoločného majetku podnikateľom k podnikaniu. Výnos z podnikania rovnako ako mzda z pracovného pomeru patriaca jednému z manželov je najčastejším zdrojom BSM, z ktorého je potom získavaný spoločný majetok manželov. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka nevyplýva, že spoločným majetkom by mal byť len zisk, chápaný ako rozdiel medzi výnosom z podnikania a nákladmi na podnikanie v súvislosti s ním vynaložené. Nie je teda žiadny zákonný dôvod, aby akýkoľvek výnos z podnikania manžela bol vylučovaný z režimu bezpodielového spoluvlastníctva. Napokon, podľa štandardnej judikatúry (R 42/1972) aj výnosy z oddeleného majetku jedného z manželov patria do BSM. Pokiaľ sú však z výnosu podnikania získané veci slúžiace podnikaniu, stávajú sa výlučným vlastníctvom podnikajúceho manžela, nakoľko tak stanovuje zákon v § 143 OZ. Ak sú potom výnosy vložené späť do podnikania (napríklad na nákup materiálu, mzdy zamestnancov, platenie darí a pod.), ide o použitie prostriedkov BSM na oddelený majetok jedného z manželov, ktorý by mal na žiadosť druhého z manželov

do BSM nahradiť. Ku dňu zániku manželstva by tak podnikajúci manžel mal podľa § 150 OZ vrátiť, čo zo spoločného bolo na tieto jeho veci (prípadne jeho podnikanie) vynaložené. Pritom však nemožno opomenúť, že vec, ktorá slúži len podnikaniu jedného z manželov, slúži aj na vytváranie ďalších výnosov, ktorými je BSM účastníkov obohacované, ak sú tieto výnosy použité ku spoločným účelom (napríklad príspevok na spoločnú domácnosť, získanie vecí slúžiacich obidvom manželom, zaplatenie dovolenky a pod.). Rovnako tak by sa nemalo prehliadať, že cena vecí slúžiacich na podnikanie sa ich používaním (a vytváraním výnosov, ktoré patria do BSM) znižuje. Podnikanie je teda treba chápať ako činnosť, z ktorej výnosy patria obidvom manželom a ktorá obvykle slúži aj na získavanie hodnôt patriacich do BSM. Potom však nemožno opomenúť ani výdavky a záväzky podnikajúceho manžela, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho podnikaním, nakoľko ich nemožno oddeľovať od podnikania, z ktorého má prospech aj druhý manžel. Z vyššie urobených záverov potom vyplýva značná obtiažnosť vyčíslenia toho, čo by mal podnikajúci manžel nahradiť v prospech BSM v zmysle § 150 vety druhej OZ. Zo sporu o vypořádanie BSM nemožno však urobiť vyúčtovací spor, v ktorom by sa dohľadávali jednotlivé výnosy a výdavky s ich účelovým určením spravidla bez možnosti dospieť ku spoľahlivým záverom. Preto súd vychádza z názoru, že by podnikajúci manžel bol povinný nahradiť do BSM takú čiastku, ktorá by sa rovnala pozitívnemu (kladnému) rozdielu medzi aktívami a pasívami jeho podnikania ku dňu zániku BSM, čo spravidla bude predstavovať cenu podniku (pokiaľ nebol vytvorený aj vynaložením oddelených prostriedkov podnikajúceho manžela). Zistenie takejto čiastky, ktorá by mala byť vrátená (nahradená) do BSM, sa iste nezaobíde bez odborného znaleckého posudku znalca pôsobiaceho v odbore ekonomiky, odvetvie ceny a odhady, oceňovanie podnikov. Na základe tohto právneho názoru, s ktorým súd strany oboznámil, navrhol žalobca ohodnotenie podniku žalovanej, ktorý súd považoval za dôvodné a vo veci uznesením zo dňa 20.7.2018 nariadil znalecké dokazovanie na účely určenia všeobecnej hodnoty podniku ku dňu rozvodu manželstva, t.j. k 16.5.2011,

31. Zo znaleckého posudku č. 3/2020 vypracovaného znaleckou organizáciou INTERAUDIT BENETIP s.r.o. (č.l. 288) vyplýva, že určenie všeobecnej hodnoty podniku žalovanej nebolo možné, pretože neboli predložené kompletne podklady, chýbajú evidencie, ktoré by boli konzistentné a niektoré evidencie úplne absentujú. Na druhú otázku – určenie sumy cien podnikového majetku znalec uviedol, že bez zistenia východiskovej hodnoty majetku, nie je možné stanoviť všeobecnú hodnotu tohto majetku. Vo vzťahu k tretej otázke, určiť, koľko kapitálu je potrebné vynaložiť na vybudovanie podniku s rovnakými produkčnými parametrami, znalec konštatoval, že podklady nie sú dostatočné, pričom cenové kalkulácie sú väčšinou obchodným tajomstvom každého podniku. Na štvrtú otázku – určenie finančnej štruktúry majetku uviedol, že hodnota nie je známa. K otázke týkajúcej sa výnosnosti podniku (č. V) uviedol, že k 16.5.2011 podnik vykazoval stratu 3.007,11 Eur. Ani na otázku o určenie výnosovej hodnoty podniku znalec nedokázal odpovedať z dôvodu, že podnik v rokoch 2012 a 2013 nedokázal vytvárať odčerpateľné zdroje. V priebehu vykonávania znaleckého posudku žalovaná neposkytovala súčinnosť znaleckej organizácii, ktorá opakovane vyzývala žalovanú na poskytnutie súčinnosti a uvedené žiadala aj prostredníctvom súdu. Na výzvy súdu žalovaná ani jej právny zástupca nereagovali, a tak súd žalovanej uložil poriadkovú pokutu. Až následne, na pojednávaní bezprostredne predchádzajúcom vyhláseniu rozsudku, právny zástupca žalovanej argumentoval, že žalovaná nemohla poskytnúť znalcom všetky účtovné doklady z dôvodu uplynutia archivačných lehôt. Na závere a výsledku znaleckého dokazovania táto argumentácia nič nemení, nakoľko znalecký posudok v zmysle poskytnutej dokumentácie nedokázal zodpovedať otázky formulované v znaleckej úlohe. Z jeho obsahu vyplýva iba zoznam huteľných vecí, no ohodnotenie podniku nebolo možné. Súd preto na účely hodnoty podniku ako súčasť masy BSM nemal relevantné podklady, resp. výsledkom znaleckého dokazovania nebolo možné zistiť hodnotu podniku ku dňu rozvodu manželstva. Právna zástupkyňa žalobcu sa k znaleckému posudku doručenému dňa 19.4.2020 nevyjadřila a nenavrhol vykonať iné dôkazy preukazujúce hodnotu podniku žalovanej. Doplňenie znaleckého dokazovania navrhla po viac ako 1,5 roku na pojednávaní pred vyhlásením rozsudku. Súd tento návrh z dôvodu hospodárnosti zamietol, nakoľko mal za to, že bol oneskorený a s ohľadom na prístup žalovanej nie je zrejmé, či by bol výsledok znaleckého dokazovania relevantný, a to aj s ohľadom na časový odstup. Hodnota podniku žalovanej ako súčasť masy BSM tak preukázaná nebola.

32. Pôžička od fyzickej osoby - E. K. z roku 1998 vo výške 3.319,- Eur, ktorá mala byť poskytnutá na účely zakúpenia zariadenia optiky v konaní nebola preukázaná. Na účely jej preukázania žiadal žalobca vypočítať menovanú osobu, avšak žalovaná takéto pasívum patriace do BSM poprela a navyše vzniesla námietku premlčania, ktorú súd vyhodnotil ako dôvodnú. Je zrejmé, že pôžička poskytnutá v roku 1998 (bez preukázania jej existencie a doby splatnosti), by aj v prípade jej preukázania podliehala všeobecnej

premičacej dobe 3 roky, a tak s ohľadom na jej uplatnenie v roku 2014 je takýto nárok v celosti premičaný. Súd preto uvedené pasívum nezahrnul do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Navyše, právny zástupca žalobcu na ňom po právnom posúdení súdom netrval.

33. Žalobca žiadal do masy BSM zahrnúť aj hnuiteľné veci, pričom súd túto položky rozčlenil na tri časti. Prvou boli hnuiteľné veci tvoriace zariadenie domácnosti, druhou hnuiteľné veci tvoriace zariadenie a vybavenie prevádzky optiky tvoriacej podnikanie žalovanej. Tretiu kategóriu tvorí osobné motorové vozidlo zn. L. M. (odsek 35).

34. Vo vzťahu k hnuiteľným veciam tvoriacim zariadenie domácnosti – bytu v Žiline na Vlčincoch súd konštatuje, že tie žalobca označil v žalobe a špecifikoval v podaní zo dňa 17.8.2021 (č.l. 443). V rámci špecifikácie žalobca uviedol, že ide o optometrické prístroje a pomôcky vo vysokých nadobúdacích a zostatkových cenách, pričom samotné hnuiteľné veci neidentifikoval jasne, nezameniteľne. Vo vzťahu k hnuiteľným veciam, ktoré boli predstavovali vybavenie prevádzky optiky súd konštatuje, že žalobca nepreukázal reálne ich nadobúdaciú a zostatkovú cenu, no predovšetkým tie patria výlučne do podnikania žalovanej. Argumentácia žalobcu, že sám vykonáva živnosť v maloobchode s hotovými optickými zdravotníckymi pomôckami neobstojí, nakoľko tú vykonáva od 1.7.2012. Súd má za to, že ide o hnuiteľné veci slúžiace výkonu povolania žalovanej a patriace do jej podnikania. Navyše, medzi stranami nebolo sporné, že časť prístrojov si ponechal žalobca a dodnes ich užíva (fokometer, PD merač, vzduchový ohrievač). Druhú kategóriu hnuiteľných vecí tvorí zariadenie domácnosti – bytu na ul. Martinská v Žiline, ktoré žalobca nešpecifikoval jasne a nezameniteľne, pričom išlo o veci, ktoré podľa tvrdení žalovanej sú staré, opotrebované a nefunkčné, pričom žalovaná ich vymenila. Žalobca vyčíslil ich zostatkovú hodnotu v sume 1.360,- Eur, uvedené nepreukázal a na tieto účely žiadal vykonať znalecké dokazovanie. Súd má za to, že znalecké dokazovanie za účelom ohodnotenia nábytku a vybavenia domácnosti, o ktorých existencii je pochybnosť a ku dňu rozhodovania súdu ide o hnuiteľné veci staré 20 a viac rokov, je nevhodné a neúčelné. Vo vzťahu k obom kategóriám hnuiteľných vecí má súd za to, že ich žalobca nešpecifikoval dostatočne jasne a nezameniteľne tak, aby bolo rozhodnutie vo vzťahu k nim nezameniteľné. Súd preto z dôvodu nepreukázania existencie hnuiteľných vecí a ich hodnoty ku dňu rozhodovania súdu, hnuiteľné veci tvoriace vybavenie domácnosti do masy BSM nezahrnul. Rovnako súd do masy BSM nezahrnul ani hnuiteľné veci nesporne patriace do podnikania žalovanej a slúžiace výkonu jej povolania.

35. Osobné motorové vozidlo zn. L. M., rok výroby 1998, EVČ: T., je v zmysle údajov vyplývajúcich z technického preukazu (č.l. 64) evidované na Optiku Nova, t.j. podnikanie žalovanej. Žalovaná vo svojom prvom vyjadrení k žalobe však súhlasila, že motorové vozidlo nadobudli strany sporu za trvania manželstva, a to napriek jeho evidencii v podnikaní žalovanej. Až po prevzatí zastupovania právnym zástupcom došlo k zmene argumentácie. Navyše, aj právny zástupca žalovanej vo vyjadrení zo dňa 30.8.2021 ustálil, že zostatková hodnota uvedená vozidla predstavuje približne 1.500,- Eur. Nesporné a preukázané je, že motorové vozidlo slúžilo na potreby rodiny a tiež, že v evidencii hmotného majetku sa v zmysle znaleckého posudku nenachádza. Súd preto dospel k záveru, že zostatková hodnota vozidla, ktoré je evidované na podnikanie žalovanej (preto o jeho prikázaní do jej výlučného vlastníctva súd nerozhodoval), patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Výšku zostatkovej hodnoty vozidla súd ustálil v sume 1.000,- Eur, nakoľko samotný žalobca ju takto vyčíslil aj s ohľadom na vyjadrenie žalovanej na pojednávaní dňa 20.12.2021 s poukazom na vek a stav vozidla.

36. Okrem toho do masy BSM patrí zostatok na účte žalobcu vedenom v J. R., U., ktorý bol ku dňu rozvodu manželstva v sume 10.368,40 Kč (č.l. 118), čo je ku dňu vyporiadania podľa kurzovej kalkulačky Národnej banky Slovenska, 410,55 Eur.

37. Súd na účely vyporiadania BSM ustálil, že do masy BSM patrí motorové vozidlo v hodnote 1.000,- Eur (naprie. evidenčným údajom v technickom preukaze – viď odsek 35. odôvodnenia rozsudku), o jeho prikázaní do vlastníctva žalovanej súd nerozhodoval, nakoľko evidenčne je uvedené ako majetok v podnikaní žalovanej. Uvedené posudzoval na účely zistenia výšky vyporiadacieho podielu. Hodnotu podniku súd nemal za preukázanú, a tak ju nemohol zohľadniť v rámci vyporiadania BSM. Ďalej súd na účely vyporiadania BSM posudzoval vnosi žalobcu na oddelený majetok žalovanej, ktoré predstavovali sumu 124.000,- Sk, t.j. 4.116,05 Eur na nadobudnutie garáže do výlučného vlastníctva žalovanej a sumu 20.852,- Sk (3.128,- Sk + 17.724,- Sk), t.j. 692,16 Eur na zakúpenie bytu do výlučného vlastníctva žalovanej. Do masy BSM súd započítal aj finančné prostriedky žalobcu na jeho účte v J. R. vo výške

410,55 Eur. Celková suma majetku a vnosov patriacich do masy BSM je 6.218,76 Eur (1.000,- Eur + 4.116,05 Eur + 692,16 Eur + 410,55 Eur). V zmysle § 150 OZ z tejto sumy predstavuje polovica sumu 3.109,38 Eur. Súd preto dospel k záveru, že žalovaná ako tá, v prospech koho majetku došlo k vnosom a ktorá reálne užíva majetok patriaci do BSM je povinná žalobcovi zaplatiť vyrovnávací podiel v sume 3.109,38 Eur titulom vyporiadania nehnuteľností patriacich do BSM. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, nakoľko tvrdenia žalobcu týkajúce sa masy BSM sa preukázali ako nedôvodné.

38. Podľa § 232 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP): Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

39. Súd uložil žalovanej, aby vyporiadací podiel zaplatila žalobcovi v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Dlhšiu paričnú lehotu súdu určil s ohľadom na potreby zabezpečenia finančnej hotovosti a vykonanie úkonov spojených s prevedením na účet žalobcu.

40. Súd v závere považuje za potrebné zdôrazniť, že konanie o vyporiadaní BSM je natoľko špecifickým druhom konania, že preukázanie jednotlivých skutočností s ohľadom na dĺžku trvania manželstva a dôvernosť manželského vzťahu býva v niektorých prípadoch nemožné. Súdu je zrejmé, že strany sporu v priebehu manželstva nadobúdali spoločne majetok a zabezpečovali potreby rodiny, no žalobca sa s ohľadom na obavu zo svojho postavenia ako občana Českej republiky a s ohľadom na jeho prístup k výkonu povolania, sa v tomto konaní dostal do dôkaznej núdze. Súd však nemôže nahradiť povinnosť tvrdenia a preukázania jednotlivých skutočností, ktoré znáša strana sporu a vychádza výlučne zo stranami deklarovaného, no predovšetkým preukázaného stavu. Navyše, súd dodáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Z uvedeného dôvodu sa súd zaoberal len podstatnými námietkami vo vzťahu k prejednávanej veci, ktoré považoval z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci za relevantné.

41. Podľa § 253 ods. 1 CSP, ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, súd jej môže uložiť povinnosť zložiť preddavok.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Podľa čl. 4 CSP: Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

45. Podľa § 259 CSP: Ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, nakoľko vzhľadom na povahu sporu nie je možné jednoznačne vyčíslit' úspech niektorej strany sporu.

48. O trovách štátu, ktoré vznikli v spojení s vypracovaním znaleckého posudku č. 3/2020, hradených zo štátnych prostriedkov (po odpočítaní preddavku zloženého stranami sporu), súd rozhodol v zmysle § 253 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP a štátu – Slovenskej republike priznal voči žalobcovi a žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50 % u každého z nich, nakoľko tí mali vo veci iba čiastočný úspech, ktorý nie je možné vzhľadom na povahu sporu jednoznačne vyčíslit'. Strany sporu uhradili preddavok na znalecké dokazovanie každý vo výške 250,- Eur, pričom znalečné bolo priznané a vyplatené znaleckej organizácii v sume 744,74 Eur. Z tejto sumy bola zostávajúca časť nekrytá preddavkami uhradená zo

štátneho rozpočtu v sume 244,74 Eur. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia bude rozhodnuté v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP o celkovej výške trov štátu vzniknutých v súvislosti s nariadeným znaleckým dokazovaním.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.